

תשע"ו - WhatsApp - Parshas Behar

(1) ~ הארת קדושת שבת בכל יום בעת התפלה ~

על הפסוק (שמות כ, ח) 'זכור את יום השבת' כותב הרמב"ן "לזכרו תמיד בכל יום", והמשמעות הפנימית בכך היא, שבכל יום יש 'הארה' מקדושת שבת. וזהו ענין התפלה, שענינה הפנימי הוא דביקות בה', ואף על פי שהאדם נמצא באמצע ימי החול, הרי הוא 'מנתק' את עצמו בעת התפלה מעניני העולם שסביבו ועומד לפני ה' ממש. וזהו שמסגולת התפלה שבכל יום להעלות עמה את כל התורה והמעשים הטובים שנעשו במשך אותו היום (שלכן נקראת התפלה 'סולם מוצב ארצה מראשו מגיע השמימה' (ראה זהר ח"א רסו, ב), כי בה עולה למעלה כל מה שעבד כל היום, גם התורה ומצותיה. והסיבה לכך שבכח התפלה לפעול עלייה זאת היא, כי תפלה היא עת רצון למעלה (ראה ברכות ח, א), וכתוצאה מכך נגרמת 'עלייה' (קירוב) לאלקות בכל העולמות, שלכן היא שעת הכושר לכל אדם לקשר את מוחו ולבו לאלקות (תניא פי"ב). וזהו שהתפלה נתקנה כנגד הקרבנות (ברכות כו, ב) שבהם נאמר 'עולת תמיד', 'עולת' לשון עלייה, על שם העלייה הנפעלת ע"י התפלה. (ע"פ לקו"ת בהר ד"ה את שבתותי תשמרו)

(2) ~ הטעם שכנסת ישראל נקראת 'אחותי' של הקב"ה ~

כתוב בשיר השירים 'פתחי לי אחותי', ופירוש הכתוב לפי פשוטו הוא, שהקב"ה מבקש מכנסת ישראל הנקראים בשם 'אחותי' - 'פתחי לי' ואל תגרמי שאסתלק מעליך (ראה רש"י). אך, לפי פנימיות הדברים, בקשת הקב"ה מכנסת ישראל היא: 'פתחי לי' כדי שתוכלו להיות בבחינת 'אחותי'. כלומר: 'אחותי' הוא מלשון 'איחוי אלכסנדרית', שהוא תפירה המאחדת מחדש את הקרע בבגד עד שלא נראה כלל שהיה קרע. וברוחניות: כנסת ישראל נקראת בשם 'אחותי' משום שנשמות ישראל מיוחדות עם הקב"ה כאחד ממש. שבעצם הנשמות הן 'חלק אלקה ממעל ממש' (תניא פ"ב), ולכן גם בירידתן למטה יש בהן אהבה טבעית להכלל ולהבטל בשרשם באלקות. וגם הרי המבוקש של אהבה זו הוא התאחדות מוחלטת באלקות, ועל שם זה נק' 'אחותי' לשון 'איחוי' וחיבור גמור. והנה, באמת ישראל נמצאים תמיד במדריגה זו של 'אחותי' (ולכן נזכרים בתואר זה בכמה מקומות), רק שלפעמים נמצאים במדריגה זו רק בנשמתם ובחינה זו היא אצלם בהעלם והסתר ולא בהתגלות כלל. וזהו בקשת הקב"ה לישראל: 'פתחי לי' - הסירו את הדבר המעלים ומסתיר, כדי שתוכלו להיות בבחינת 'אחותי' גם באופן גלוי. (ע"פ לקו"ת אמור ד"ה וספרתם לכם)

(3) ~ הסיבה העיקרית שאין ביכולת האדם להתעורר באהבת ה' מנקודת לבו ~

כאמור, ישראל נקראים בשם 'אחותי', מלשון 'איחוי' וחיבור, על שם האהבה הטבעית שלהם להתחבר עמו יתברך ולהתכלל בו בתכלית היחוד. רק שאהבה זו יכולה להיות בהעלם, ולכן הקב"ה מבקש 'פתחי לי אחותי', היינו, להסיר את הדבר המונע אהבה זו מלהתגלות. וכיסוי זה על האהבה הוא 'כח המתאוה' של נפש החיונית המתאוה לדברים גשמיים. ובעומק הענין, במהותו, כח המתאוה זה מושרש בגסות הרוח, "שלפי שהוא 'יש' בעיניו, על כן הוא בעל תאוה. . . משא"כ אם היה כמותר בעולם - למה לו להתאוות" (מאמרי אדה"ז תקע"א ע' קמ). ולפי שהרגשת עצמו היא סתירה לכל השראת קדושה (ד"אין הקב"ה שורה אלא על דבר שבטל אצלו ית"י" (תניא פ"ו) - כי מאחר ש'אין עוד מלבדו', והוא לבדו ואין זולתו' הרי אם יש דבר שאינו בטל לגמרי להקב"ה ואינו מרגיש שאין עוד מציאות אמיתית מלבדו ית', אין מקום כלל שהקב"ה ישרה בתוכו). לכן, אפילו כשהאדם מצליח לעורר את האהבה בשעת התפלה, הרי אם 'כח המתאוה' של הנפש החיונית נשאר בתקפו, אין מקום שהרגש האהבה יחדור בעומק נקודת הלב.

(ע"פ לקו"ת בהר ד"ה כי תבואו אל הארץ)

4) ~ ~

במצות

(ע"פ לקו"ת אמור ד"ה וספרתם לכם)

5) ~ ~

במצות

(ע"פ לקו"ת אמור ד"ה וספרתם לכם)